

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 1. marca 1910.

Leto 40.

Slutnje.

Res-li še ne bo pomladi?
Kdaj prežene solnce mraz?
Kdaj zaveje topel vetrič,
zemlja spet dobi svoj kras?

Ko v samoti sam vzdihujem,
me duhov obstopi krog,
na uho mi šepetajo:
Kmalu bo pomlajen log.

Toda ti ne bodeš videl
zelenenja gôr, poljan,
ker se preje ti za večno
nagnil bo življenja dan.

Judi solnčeece posveti,
da požene drevje brst;
toda tebe ne bo gredo,
krila te bo hladna prst.

Vse se vrne kakor lani,
toda zate nikdar več.
Saj na poti si že h grobu,
v hladno zemljo ideš leč. —

Oj duhovi vi osorni,
nisem menil, da sem že
grenki smrti, beli ženi,
toliko zadolžil se.

Mokriški.

